

De Commissie is van mening dat de door de Spaanse en Catalaanse autoriteiten aangevoerde rechtvaardigingsgronden — consumentenbescherming (bescherming van de kleinhandel om het bestaan van een concurrerend aanbod op elke markt te waarborgen, bescherming van het milieu en het stedelijk milieu) niet kunnen worden aanvaard om de volgende redenen:

- (1) De door de onderzochte regeling vastgestelde criteria streven er in werkelijkheid niet naar om de consumenten te beschermen, zoals de nationale autoriteiten stellen, maar om de sector van de kleinhandel te bevorderen ten koste van de grote winkelbedrijven. Derhalve zijn de maatregelen niet geschikt om het gestelde doel te bereiken omdat zij in werkelijkheid economische doelstellingen nastreven.
- (2) De betrokken maatregelen gaan verder dan noodzakelijk is om de nagestreefde doelstellingen te bereiken. In elk geval staat het aan de nationale autoriteiten te bewijzen dat de aangevoerde doelstellingen niet met minder restrictieve maatregelen hadden kunnen worden bereikt.

Beroep ingesteld op 18 september 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Slovenië

(Zaak C-402/08)

(2008/C 285/49)

Procestaal: Sloveens

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: U. Wölker en V. Kovačič, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Slovenië

Conclusies

- vast te stellen dat de Republiek Slovenië, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade ⁽¹⁾, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Republiek Slovenië te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor de omzetting van richtlijn 2004/35/EG in nationaal recht is verstreken op 30 april 2007.

⁽¹⁾ PB L 143, blz. 56.

Hogere voorziening ingesteld op 23 september 2008 door Trubowest Handel GmbH en Viktor Makarov tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 9 juli 2008 in zaak T-429/04, Trubowest Handel GmbH en Viktor Makarov/Raad en Commissie

(Zaak C-419/08 P)

(2008/C 285/50)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Trubowest Handel GmbH en Viktor Makarov (vertegenwoordigers: K. Adamantopoulos en E. Petritsi, dikigoroï)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg in zijn geheel te vernietigen;
- de zaak definitief af te doen door het bij het Gerecht van eerste aanleg ingediende verzoek om schadevergoeding krachtens artikel 288 EG toe te wijzen, of, subsidiair, de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht;
- de Raad en de Commissie te verwijzen in hun eigen kosten, alsmede in rekwirantes' kosten van zowel de onderhavige procedure als de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwiranten betogen dat het bestreden arrest moet worden vernietigd om de volgende redenen:

- 1) Het Gerecht heeft bij zijn uitlegging en toepassing van het gemeenschapsrecht inzake de voorwaarden waaronder de Gemeenschap niet-contractueel aansprakelijk kan worden gesteld krachtens artikel 288, tweede alinea, EG, blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting. Allereerst wordt aangevoerd dat het bestreden arrest blijk geeft van een onjuiste rechtsopvatting voor zover het Gerecht in het geheel geen rekening heeft gehouden met de onrechtmatige gedraging die wordt verweten in het kader van de beoordeling van het causaal verband, en deze niet heeft niet onderzocht in haar juridische context, hoewel het Gerecht dit had behoren te doen teneinde de wettelijke aansprakelijkheid van de Gemeenschap te kunnen vaststellen. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door niet correct te onderzoeken, in overeenstemming met het gemeenschapsrecht, of er sprake was van een rechtstreeks causaal verband tussen de handelwijze van de gemeenschapsinstellingen en de schade die rekwiranten als gevolg hiervan hebben geleden, en door te oordelen dat er geen voldoende rechtstreeks causaal verband bestond tussen de handelwijze van de gemeenschapsinstellingen en de hieruit voortvloeiende schade, daar rekwiranten zich geen redelijke inspanningen hebben getroost om de omvang van de schade te beperken en/of de fout uitsluitend bij de Duitse autoriteiten ligt.